

Capítol XIV

L'avaluació dels infants

Metehan Buldu

Kırıkkale University

En aquesta part del llibre guia apareixen temes com ara què és l'avaluació en l'educació en la primera infància i quins tipus d'eines es poden utilitzar. Aquesta reflexió s'ha preparat en cinc grans temes: Què és l'avaluació en l'educació durant la primera infància, principis d'avaluació en educació infantil, tipus de procediments d'avaluació, interpretació de les dades obtingudes en l'avaluació i treball amb les famílies mitjançant el procés d'avaluació.

Què és l'avaluació en educació infantil?

L'avaluació en educació infantil és un component important per a l'educació dels nens petits en un entorn fiable, saludable i de gran qualitat (Snow, 2008). Hi ha moltes definicions d'avaluació, però, essencialment, totes elles recullen la necessitat de recopilar la informació necessària sobre el desenvolupament i l'aprenentatge dels infants i prendre decisions sobre les seves necessitats educatives. L'avaluació té un paper important en el desenvolupament i aprenentatge dels nens i nenes durant l'educació infantil. Gràcies a l'avaluació podem entendre els interessos i habilitats dels infants i descobrir-ne els seus punts forts i febles, i d'aquesta manera, podem dissenyar el programa educatiu més eficaç per a ells (Nah & Kwak, 2011; Wortham, 2008; McAfee & Leong, 2007).

El cicle que es mostra a continuació vol recollir els objectius d'avaluar, incloent el per què, què i com avaluem. L'ús d'aquest cicle ens ajuda a determinar el desenvolupament individual de l'infant, el seu progrés i els canvis en un període de temps determinat.

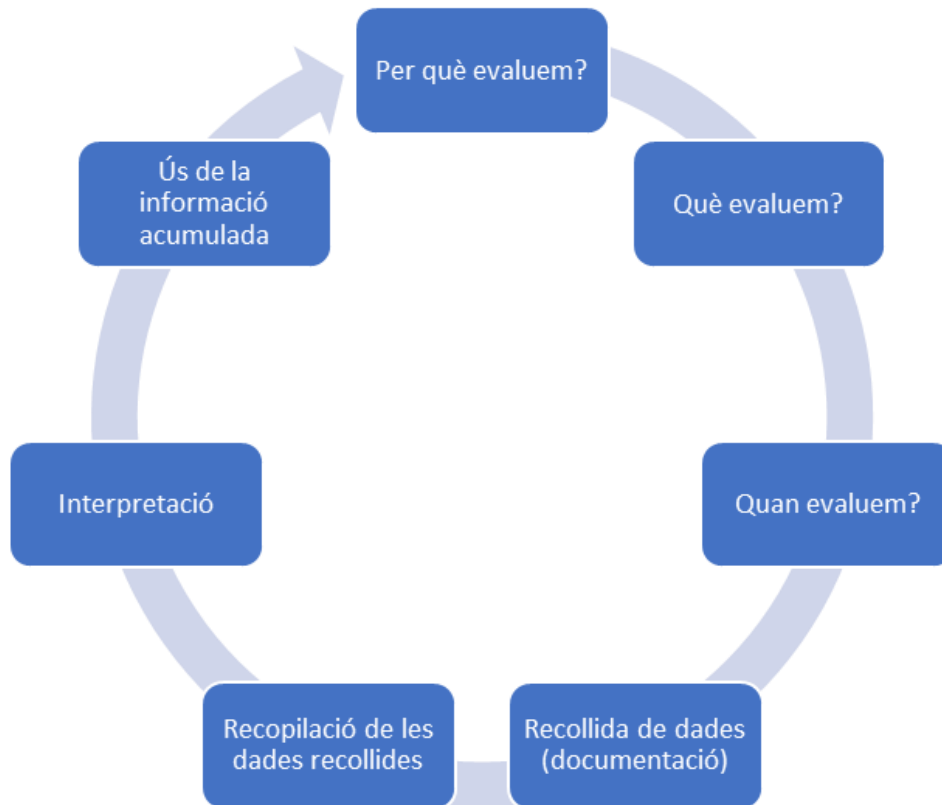

Figura 5: McAfee i Leong (2012), p.30

Principis d'avaluació en educació infantil

A l'hora d'avaluar els nens els professors han d'actuar d'acord amb la finalitat prevista i considerar alguns punts importants que es poden enumerar de la manera següent:

- S'han de triar mètodes d'avaluació adequats al desenvolupament.
- Com a procés, l'avaluació s'ha de fer contínuament.
- El procés d'avaluació ha de ser culturalment adequat al context en què viu l'infant.
- Les dades recollides mitjançant l'avaluació han de ser vàlides i fiables.
- L'avaluació ha de donar informació sobre les necessitats i interessos de l'infant.
- Les dades s'han d'obtenir mitjançant diverses eines d'avaluació.
- Les dades recollides s'han d'utilitzar en benefici dels infants.

El procés d'avaluació ha d'incloure tant l'infant com la seva família (Snow, 2011; Wortham, 2008).

Tipus de mètodes d'avaluació

Els professors d'educació infantil han d'utilitzar diversos mètodes per obtenir informació sobre els infants (McAfee & Leong, 2012). D'aquesta manera, els professors tindran uns

coneixements complerts sobre diferents àrees de desenvolupament i podran fer interpretacions fonamentades.

Observació

L'observació és la forma més vàlida i natural de recollir informació sobre el desenvolupament i l'aprenentatge dels infants en educació infantil. Els dos tipus principals d'observació són: l'observació informal i l'observació sistemàtica. Durant l'observació informal, els professors observen conductes individuals o grupals sense cap mena de plans; en canvi, l'observació sistemàtica està planificada, orientada i té un objectiu específic (Wortham, 2008). Hi ha alguns punts importants per dur a terme una observació de qualitat i significativa. Aquests són:

- L'observador ha de ser objectiu.
- Cal determinar el propòsit i el focus de l'observació.
- L'observador s'ha de centrar en conductes verbals i no verbals.
- El focus de les observacions no ha de centrar-se només en els productes dels infants, sinó també en el procés de desenvolupament i aprenentatge.
- Mentre es fa la observació s'ha de deixar constància dels infants que participen, l'entorn i el temps.
- Mentre s'observa, s'han d'enregistrar conductes enlloc de comentaris que s'haurien de fer després de l'observació.
- Si les dades obtingudes de les observacions s'utilitzaran per a prendre decisions importants, s'han de portar a terme observacions similars repetides.
- En funció del propòsit amb el què es faci la observació, s'han de fer servir unes eines de registre o unes altres. (McAfee & Leong, 2012).

Com que és una manera directa i habitual de recopilar dades sobre el desenvolupament dels infants, els educadors han d'utilitzar diversos mètodes per obtenir informació dels nens i nenes (McAfee & Leong, 2007).

Eines d'enregistrament d'observació

Enregistrament descriptiu: es tracta d'enregistraments que s'anoten com una història mentre s'observa el desenvolupament i l'aprenentatge dels nens en el seu entorn d'aprenentatge. Els apunts són registres que s'escriuen de manera immediata de forma escurçada. Quan l'observació s'escriu d'una manera més detallada, com un paràgraf i recull el què va passar, quan i on, això s'anomena registre anecdòtic (Wortham, 2008). De la mateixa manera que els registres anecdòtics, un registre de funcionament és una narració més detallada del comportament dels nens i inclou una seqüència d'esdeveniments i tot el que va ocórrer en un període de temps concret (Wortham, 2008). Una altra eina és el mostreig d'esdeveniments,

que s'utilitza per a determinar amb quina freqüència un esdeveniment específic o un comportament es produeix en un determinat entorn (Buldu, 2010).

Eines de registre necessàries per als càlculs:

Llistes de comprovació: es tracta d'una eina d'observació que es basa en aprenentatges predeterminats i objectius de desenvolupament (McAfee & Leong, 2007; Wortham, 2008). Fent servir determinats criteris de rendiment, es crea una llista de comprovació que inclou un sistema que ofereix dues opcions sobre criteris orientats (com ara sí / no, pot fer / no pot fer, ✓ / x, etc.). Un cop finalitzada la gravació, es calculen els punts mitjana i el professor pot interpretar les dades.

Escala de qualificació: es fa servir per registrar el grau de desenvolupament i aprenentatge. Difereix de la llista de comprovació en termes de descripció del nivell de rendiment: mentre que una llista de comprovació s'utilitza per determinar només la presència/absència de criteris de rendiment (Wortham, 2008) en aquest cas també es fa referència al grau.

Gràfic de participació: s'utilitza per recopilar dades sobre les eleccions dels infants, els interessos i la participació en situacions. Proporciona coneixement sobre el nombre d'infants que han participat en cadascuna de les activitats de classe (McAfee & Leong, 2007).

Comptador de freqüències: Aquesta eina d'observació consisteix en comptar quantes vegades s'ha produït un comportament en un període de temps determinat (McAfee & Leong, 2007).

Rúbriques: aquesta eina d'observació és molt similar a una escala de qualificació pel que fa a criteris; tanmateix, les rúbriques tenen indicadors qualitius per determinar el desenvolupament del progrés o nivell d'aprenentatge dels infants (Wortham, 2008).

Portafolis

Com a mètode d'avaluació centrat en els infants, es fa servir el portafolis per conèixer el panorama general de les activitats en les quals els estudiants han participat durant un període de temps concret (com un semestre o un any). Mentre es crea un portafolis, es preveu la participació activa dels infants per tal de documentar el seu desenvolupament i aprenentatge de forma regular i de manera útil, amb la recopilació de la informació necessària (McAfee & Leong, 2007; Wortham, 2008).

L'objectiu de preparar un portafolis és representar el procés de desenvolupament de l'infant per a recollir informació per a l'ensenyament, per comunicar-se amb la família i per assegurar-se que hi ha una intervenció en cas de que sigui necessari. Per aquest motiu, el portafolis de

cada infant s'ha de preparar individualment i la fitxa hauria de contenir exemples de la feina realitzada per aquest nen o nena (AÇEV, 2015).

Un portafolis pot incloure:

- Productes de treball (per exemple, activitats artístiques)
- Fulls de treball (per exemple: ciència, matemàtiques, aprenentatge d'idiomes)
- Notes d'observació
- Diàlegs de l'infant
- Exemples d'escales d'avaluació del desenvolupament
- Recomanacions per a famílies
- Entrevistes
- Enregistraments de fotos, àudio i vídeo
- Proves de desenvolupament
- Avaluació dels professors

Els nens han de tenir un paper actiu en els seus portafolis d'avaluació. Per exemple, en el cas de les feines que s'hi incloguin, han de ser seleccionades pel propi infant. D'aquesta manera, els nens es responsabilitzen del seu progrés d'aprenentatge, cosa que ajuda a augmentar la seva autoconfiança (AÇEV, 2015).

Interpretació de les dades obtingudes en la valoració

És important que els professors coneguin el que signifiquen les dades recollides dels infants i com utilitzar-les per al seu desenvolupament i aprenentatge. Al final de l'avaluació, la informació recollida i les interpretacions dels professors s'analitzen junts per a planificar el següent pas del procés d'ensenyament.

Cooperant amb les famílies mitjançant el procés d'avaluació

Els nens passen més temps amb les seves famílies del que passen a l'escola. Per tant, implicar a les famílies en el procés d'avaluació i informar-los sobre nivell de desenvolupament i aprenentatge ajudarà als mestres a augmentar l'efectivitat programa. Per exemple, els portafolis i informes són eines efectives per a aquest procés. Al compartir el portafolis amb les famílies els professors poden proporcionar l'oportunitat als infants per a compartir les seves activitats i experiències amb les seves famílies. D'aquesta manera, professors i famílies poden revisar i debatre sobre exemples concrets de productes de l'infant enlloc de dur a terme debats abstractes sobre el desenvolupament del nen o nena. Per tal que les famílies puguin donar suport als seus fills quan són a casa, és útil compartir amb ells informes, fotos enriquides i informació que reflecteix els processos de desenvolupament i aprenentatge dels nens.

Referències

AÇEV (2015). Retrieved March 22, 2019 from <http://www.acevokuloncesi.org/ogrenme-ortami/degerlendirme/cocugundegerlendirilmesi>

Buldu, M. 2010. "Making learning visible in kindergarten classrooms: Pedagogical documentation as a formative assessment technique." *Teaching and Teacher Education* 26 (7): 1439–1449

McAfee, O. & Leong, D. J. (2007). *Assessing and guiding young children's development and learning*. Boston: Allyn and Bacon.

McAfee, O. & Leong, D. J. (2012). *Erken çocukluk döneminde gelişim ve öğrenmenin değerlendirilmesi ve desteklenmesi* (B. Ekinci Çev. Ed). Ankara: Nobel

Wortham, S. (2008). *Assessment in Early Childhood Education* (5th Edition) NJ: Pearson

Snow, C. E. (2008). *Early Childhood Assessment, Why, What, and How*. Washington, DC.: The National Academies Press.

Nah, K. O., & Kwak, J. I. (2011). Child Assessment in Early Childhood Education and Care Settings in South Korea. *Asian Social Science*, 7(6), 66-78.